1884. XVI. évfolyam. 4. szám. Hétfő, január 7.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt" közlönye.

Megjelen naponkint, péntek és vasárnap kivételével.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve
Egy évre . . . . 10 frt — kr,
Fél évre . . . . 5 „ — „
Negyed évre . . 2 „ 50 „
Egyes szám 5 kr.

A lap szellemi részétilletö minden közlemény főpiacz, Vecseyház földszint, a szerkesztőségbe bérmentve küldendő.

Előfizethetni helyben
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban KUTASI IMRE könyvnyomdájában s a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:
Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmü s többszöri hirdetések alku szerint a legolcsóbb árért vétetnek fel. Bélyegdij minden külön beigtatásért 30 kr.

„Nyilttér"-ben megjelenö közlemény minden petit sora 20 kr.

Hirdetések felvétetnek a kiadóhivatalban, KUTASI I. könyvnyomdájában, valamint ZICHERMAN H. közv. irodájában is.

Név nélkül vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek figyelembe.
Kéziratok vissza nem adatnak.

A pártok.

(K.) Minden oldalról azt halljuk, hogy mozognak és szervezkednek a pártok, de főkép a kormánypártiakról hangzik a dal! Mozog — ugymond — a mérsékelt ellenzék is, de csak a magasabb körökben, mig a függetlenségi párt tagjai sok helyeu most is a kezdet kezdetén vannak. A hol alakulnak — teszik ezt nyiltan, hogy tudja és lássa az egész ország. Tehát semmit sem titkolnak, de nincsen is titkolni valójuk, hiszen ott van a párt lobogóján a már harminczöt év óta világitó szövétnek, az örök jelszó: »Magyarország függetlensége!« Hát mért is kellene eltitkolni? Nem soha, mert hiszen ez a magyar nemzetnek véren szerzett joga, a mit ma már egész világ elösmert. Fájdalom, hogy a nagy jelszót épen az ország kormánya tagadja meg, lépten-nyomon, csak hogy tagjai Bécsnek kegyét birhassák. Mily csodás eltörpülése ez nemzeti életünknek, még ma is sokkal kisebb, megalakulni alig birt nemzetekkel szemben is!

Azonban ugy látszik, hogy mégis csak ébred a nemzet, mert látja a közelgő fergetegnek kitörésére a kormány választási furfangjait, melynek már is nyoma van az ország különbözőbb vidékein. Épen azért örömmel jegyezzük fel, — hogy Arad, Csongrád, Heves és Szatmármegyékben, sőt még Sátor-A.-Ujhelyen és a Szepességben is épen oly erősen készül elő a független elvüek tábora a jövő választások küzdelmeire, mint a hogy előkészülnek épen Debreczen városa polgárai is. Tehát még az annyira központositott megyék is erősen mozognak és teszik ezt épen most az ujonnan befejezett választások után.

Láthatja ebből is Tisza azt, hogy mégő Excellentiája sem képes czentralizáló hajlama daczára a vármegyéket fejet hajtó rabszolgájukká idomitani, mert él még ott a megyék széktermében a nemzet önálló s független tiszta érzete a hazafiui kötelességgel párosulva. Annyi már előre is látható, hogy a vármegyék területén megindult függetlenségi mozgalom, igen is feszélyezi a kormányt, mert hát különben nem teremtett volna már most a vidéken vezérczikk-irókat s más ily politikai csudaszülötteket.

A kormány aligha látta előre az uj megyék alakitásakor az azokból ellenetörő inpozáns erőt, a ,mely épen most van felzudulásban saját teremtője ellen. Mert hát csak nem lehet feltenni azt, hogy mindazon tisztviselőket felfüggessze hivatalaiktól, kik jobb meggyőződésük sugallata szerint fognak szavazni? Hiszen a tisztviselő munkaerejét és képességeit adta hivatalának, nem pedig elvi meggyőződését; ebből következtetve oda járulhat szavazatával, a hová tiszta meggyőződése vezérli.

Láttuk ezt épen a Szatmármegye tisztujitó választásainál, a midőn a fő- és alispán urak annyira erőlködtek egy szolgabirói állomás betöltésénél; ezt azonban a választó-közönség észrevette és most már csak azért sem vihették keresztül kedvenczüket, hanem lett azon helyre megválasztva egy elvhü és rendithetlen függetlenpárti férfiu! De hát a kedvencznek is kenyeret kellvén adni, megtették allevéltárnoknak és hogy még fizetése is nagyobbodjék, hát most még majd megyei központi közigazgatási jegyzőnek fogják megtenni, hogy igy majd két hivatalnok fizetését élvezhesse, kárpótlásul az m.-szalkai szolgabiróság elvesztéséért.

Ebből tehát bizonyos annyi, hogy Szatmármegyében a m.-szalkai választókerület nem lett a Tiszáé. Hát Maros-Tordamegyéből miért kiált fel a »Nemzet« levelezője, hogy vége mindennek, itt felfordult fenekestől minden, a mint a loyalis főispán elhagyta a megyét. Hogy is tetszett mondani? »Loyalis főispán?« A kit a kormány közlönye a »Nemzet« igy sirat, annak a loyalitásából bizony nem kérünk. Csak a megye álljon talpára az uj főispánnal szemben és mutassa meg, hogy bizony a megye nem fordult fel, sőt ellenkezőleg erősen áll a maga lábán ezentul is. És megáll minden járszallag nélkül. Megszoktuk mi már a »Nemzet« feljajdulásait; nála mindjárt vége a jórendnek, mihelyt Tisza ellen felmer egy-egy megye lépni saját öröklött jogainak védelmére, azért az ily felfordulás csak hadd haladjon a törvényengedte korlátok között. Épen azért üdvözöljük Maros-Torda megyét! Ezt fogja követni Kolozs, Hunyad, és Csikmegye is, mert az ily eseményt ma már nemcsak az emberek intézik, de a kormány ellenére az elemek is felkelnek a magyar nemzet védelmére és megmentésére. Aztán Biharmegye is határos Erdélylyel; hát ha ott is támad valaki, ki felelevenitse a bihari pontokat?

Na de minket nem ragad el örömünk azért, hogy egyik vagy másik megyében felébredett a hazafiui kötelességérzet. Mi csak jelezni akartuk egyelőre azt, hogy tudjuk és éber figyelemmel kisérjük még a határszéli megyék mozdulatait is és ezáltal óhajtjuk azoknak tevékenységöket csekély erőnkhöz mérten fokozni, s bizonyára nem olyan szemüvegen látjuk az ottani eseményeket, mint a »Nemzet.«

Ha van valami, a mi örömre gerjeszt bennünket, akkor az nem egyéb, minthogy abban látjuk a nemzet felébredését, a mihez talán mi is hozzá járultunk egy porszemmel, mint a függetlenségi párt egyik vidéki lapja, a nélkül azonban, hogy abból mint eredményből dicsőitő osztályrészt követelnének; mert a mi jelszavunk mindent a hazáért, de a hazát semmiért fel nem áldozni!

— **Az országyülés munkarendje.** A képviselőház elnapolása előtt hozott határozata értelmében tudvelevőleg január 10-én, jövő csütörtökön, kezdi meg ujból müködését. Az első ülés napirendjére a belügyminiszternek a csángókérdésben benyujtott jelentése van kitüzve. Ennek letárgyalása után — valószinüleg a január 14-iki, hétfői ülésen megkezdi a képviselőház a költségvetés tárgyalását. — A főrendiház első ülését valószinüleg szintén jan. 10-én tartja. Ezen fogja a képviselőház jegyzője áthozni a képviselőház üzenetét a keresztények és zsidók közt kötendő házasságról szóló törvényjavaslat fenntartása felől. A főrendek ez üzenetet a ház valamelyik legközelebbi ülésének napirendjére tüzik, s akkor határozzák el, vajjon kivánják-e a képviselőház üzenetét előzetes tárgyalás czéljából a hármas bizottsághoz utasitani. Ha kivánják, ugy a kérdés ujabb nyilvános tárgyalása a'ig várható január 17-ike vagy 20-ika előtt; ha nem kivánják, akkor a tárgyalás 12-én vagy 14 én megtörténhetik. Amennyiben a főrendek ez ügyet ép a 14-ki ülés napirendjére tüznék ki, a képviselőház valószinüleg pár napi haladékot, — későbbi tárgyalás esetén pár napi megszakitást szenved.

— **Uj magyar miniszterek.** A „Wr. Allg. Ztg."-nak jelentik Budapestről, hogy legközelebb három magyar miniszter kinevezése áll kilátásban. Mindenek előtt természetesen a honvédelmi miniszteri állás töltetik be; azután Pauler Tivadar igazságügyminiszter hagyja el székét. (Ez kellene nekik! Szerk.) Végül pedig a közlekedésügyi miniszteriumban áll be változás. A kinevezendő miniszterek személyéről az emlitett bécsi lap nem tud semmit, annyit jegyez meg, hogy Tisza Kálmán miniszterelnök szeretne a mérsékelt ellenzék férfiai közül minisztereket szerezni, de erre nincsen semmi kilátása.

A debreczeni függetlenségi párt közgyülése.

Debreczen, jan. 6.

Városunk függetlenségi pártja ma d. u. 2 órakor tartá tisztujitó közgyülését a helybeli csizmadia ipartársulat árucsarnokában. Valóban olyan volt ezen közgyülés lefolyása, kogy ennél sikeresebbet kivánni sem lehet s helybeli pártunk, melynek müködését az ország minden helyének függetlenségi pártja irányadóul tekinti, sok tekintetben szolgáltatott örvendetes tanuságot.

Először is bizton tekinthetünk a közelgő választási mozgalmak elé, mert nem csupán tömör s teljesen szervezett párt várja azokat, hanem egyszersmind oly nagy számmal is rendelkezik, hogy idáig párttagul több mint 1400 választópolgár önként irt alá, mit győzelmünk biztos zálogául tekinthetünk. Több száz polgártársunk vett részt a párt tisztviselőinek s a nagy választmány tagjainak megválasztásában is és e választások oly egyértelmüleg, oly egy szivvel-lélekkel folytak le, hogy ebből levonhatjuk a másik örvendetes tanulságot, azt t. i., hogy Debreczenben a függetlenségi párt zavartalan összetartásban halad előre, kitüzött czélja felé s igy rendelkezik a győzelem ezen másik alapföltételével is.

Kertész István alelnök betegsége következtében **Jeney Miklós**, a párt buzgó jegyzője mondta el a következő megnyitó beszédet:

Mélyen tisztelt közgyülés!
Tisztelt polgárok!

A legmélyebb sajuálattal és részvéttel kell tudatnom, hogy pártunk szeretett elnöke, illetve alelnöke Kertész István, napok óta tartó betegsége által gátolva van e közgyülésen jelen lehetni, s önöknek szives megjelenésükért köszönetet mondani. — A párt másik alelnöke szintén gátolva van a megjelenésben. Igy nekem jutott azon kötelesség, hogy önöket, igen tisztelt elvtársak, üdvözöljem! — Köszönöm uraim, hogy ily szép számmal jelentek meg e közgyülésen, — ez engem s tiszttársaimat reménynyel tölt el, hogy munkálkodásunk nem lesz sikertelen, hogy ez alkalommal is bebizonyul az, miszerint Debreczen sz. k. városának polgárai érdeklődnek a közügy iránt és nagy számmal támogatják kitüzött politikai czélunkat. A midőn tehát önöket üdvözölni szerencsém van — a közgyülést ezennel megnyitottnak nyilvánitom.

Tisztelt uraim!

Elérkezett a pillanat, midőn a párt tisztikara és intéző bizottsága leteszi azon megbizatást, melynél fo.va az ügyeket eddig vezette. Nyugodt lélekkel teszi azt az önök kezébe igen tisztelt polgártársak, — mert teljesitette, sokszor nehéz körülmények közt teljesitette kötelességét, és megtett emberileg minden lehetőt, hogy pártunk elveit diadalra jutni segitse.

Sokszor kellett nemcsak a politikai ellenféllel, de önfeleivel is küzdeni, de bármikép járt is el: mindig a főczél lebegett szemei előtt s a körülmények szigoru mérlegelése után nyert meggyőződés vezette tetteit.

Az elért eredményeket nem szükség részleteznem Önök előtt, ismerik azokat.

Csak egyre kivánok rámutatni, [mint legnagyobbra; arra, hogy mig nehány évvel ezelőtt, a debreczeni függetlenségi párt alakulása kor alig 20—25 polgár volt a zászló alatt, ma ezekre megy azon polgárok száma, kik elveinket meggyőződés szerint osztják s kik hiven követik küzdelmeiben azon zászlót, melyre Magyarország **függetlensége**, imádott hazánk-szabadsága, jövő nagysága van felirva.

Ez a legnagyobb eredmény — mert ismerjük azon eszközöket és azon módot, melylyel a hatalom birtokában lévő ellenfél sorainkat kevesbiteni nem átalja és mégis nem fogyunk, de folytonosan erősbödünk.

Igen, mert minket elveink vezérelnek — és nem a hatalom, nem a személyek után megyünk, — de azon politikai örökséget őrizzük, istápoljuk, melyet Kossuth apánk reánk hagyott.

Lehet, nem láthatjuk meg — mi, kik a küzdelemben most részt veszünk elveink teljes diadalát, nem élvezhetjük annak gyümölcseit — de ez ne csüggesszen bennünket, mert mi a jövőért, gyermekeink, unokáink boldogulásáért — Magyarország történelmi alapokon nyugvó önállóságáért harczolunk, s könnyü győzelemmel nem lehet nagy diadalokat elérni. A mi a párt irományait, okmányait illeti, azokat az uj tisztikar, illetve intéző bizottság kezibe teendjük le, s azokat minden érdeklődő párttag megtekintheti.

És most, midőn a tisztikar és intéző bizottság nevében ezennel leköszönök, egyre kérem Önöket tisztelt polgártársaim: Legyenek hivek elveinkhez, kisérjék éber figyelemmel a politikai és társadalmi fontosabb eseményeket, s majd ha eljön a küzdelem napja legyenek összetartók, mert csak igy juttathatják győzelemre azon elveket, melynek táborában a tiszta hazafiság, a törhetlen meggyőződés küzd — az álhazafisággal — a parancs szóra harczoló — személyimádással.

Bátorkodom inditványozni tisztelt közgyülés, hogy a tisztujitás megnyitására korelnököt választatni méltóztatnék, ilyenül ajánlom pártunk derék veterán tagját **B, Nagy Jánost**!"

Ezen hévvel előadott nagyhatásu szónoklat után **B. Nagy János** az elnöki teendők végzésére, **Gáspár Imre** pedig a gyülés jegyzőkönyvének vezetésére kéretett fel.

Jeney Miklós felolvasá Kertész István alelnök levelét, melyben ő betegségét tudatja s letevén eddig viselt elnöki tisztét, meghatóan s a párt éljenzése közben tolmácsolja, miszerint a függetlenségi pártnak ő hive marad a sirig.

Ezután indultak meg a választások. **B. Nagy János** egyenkint olvassa azok neveit, a kik a párt intéző bizottsága által jelöltettek. Felkéri azonban a közgyülést, hogy mindenki fejezze ki esetleges ellenvetését, vagy pedig ajánlja azt, a kit bizalmával megajándékozni szándékoznék.

Az intéző bizottság jelöltjei azonban **egyhangulag** s közfelkiáltás utján választattak meg s talán egyetlen egy utczai elnökre nézve volt vélemény eltérés.

A megválasztottak névsora itt következik:

Elnök: Thaly Kálmán országgy. képviselő.
Müködő elnök: Kertész István.
I-ső kerületi elnök: Rab László.
Utczai elnökök: Zöld János (péterfia), Kovács Péter (csapóu.)
2-ik kerületi elnök: Kertész Mihály.
Utczai elnökök: Szegedi János (hatvanu.) Kulcsár József (piacz.)
3-ik kerületi elnök: Keszei János
Utczai elnökök: Szőke János (vargau.) Barta Dániel (czeglédu.)
Jegyzők: Jeney Miklós, dr. Legányi Gyula.
Ügyvéd: Dr. Ozori István.
Pénztárnok: Bácsi László.

A nagy választmánynak a közgyülés által választott **14** tagjai betüsorrendben a következők: Beke Mihály, Gáspár Imre, Jeney József, Kiss Albert, K. Tóth Kálmán, László Alajos, Magyar Gábor, Mayer Ferencz, B. Nagy János, Nagy Pál, Sinka Ferencz, dr. Szántai Károly, Szabó József, Somogyi Pál.

A választások befejeztével még **B. Nagy János** ur hangoztatott összetartás és buzgó munkatartásra s az elvhez való eltántorithatlan ragaszkodásrá buzditó szavakat, felszólitván a párt tagjait, hogy a nagy választmánynak utczánként választandó **42** tagjaira a legbuzgóbb s legérdemesebb polgárokra adják szavazataikat.

Ezután a közgyülés d. u. $^1/_2$4 körül, **Kossuth Lajos** nevét éltetve, a legemelkedettebb hangulatban szétoszlott.

*

Kertész István urnak, a helybeli függetlenségi párt szeretett és tisztelt elnökének, pártunk közgyülésén felolvasott levele igy hangzik: Mélyen tisztelt közgyülés!

Alant irott fájdalommal telt kebellel vagyok kénytelen érzelmeimnek ezen nehány sorban adva kifejezést, levelemet a tisztelt közgyülés elé terjeszteni. A gondviseléstől reám mért kórállapot nem engedi, hogy szeretett pártom jelenlegi közgyülésén személyesen meg jelenhessek s szeretett pártom tagjainak az irányomban eddig tanusitott bizalomért élőszóval is köszönetet mondhassak. Fogadják mindazáltal betegség által tört keblemnek ezen iratba foglalt köszönetnyilvánitását, melyben szeretett pártom minden egyes tagjának, eddig bennem vetett bizalmát megköszönöm, azon igéretem mellett, hogy ha Isten életemet megtartja: és egészségem helyre álltával szeretett pártomnak, hazánk függetlensége melletti küzdelmében siromig, tőllem kitelhetőleg közharczosa leszek.

Jelenleg pedig kórágyamból is kérem a gondviselést, rendeljen szeretett pártomnak helyettem egy sokkal tevékenyebb egyént eddigi állásom betöltésére, ki mint én haláligne szünjön meg a függetlenségi elvért mindent el követni mi a czélhoz közelebb vezetne! Ismételve meg köszönöm a mélyen tisztelt függetlenségi párt-gyülés minden egyes tagjának bizalmát s lemondásomat azon kivánatom kifejezésével végzem miszerint szeretett hazánkban a független érzelmü honpolgárok régen várt óhajtása mielőbb teljesülve lehessen! Kelt sat. Kertész István s. k.

Polgármesteri jelentés az 1883-dik év deczember haváról.

Tek. közigazgatási bizottság!

Az 1883-dik év deczember haváról szóló jelentésemet, tisztelettel a következőkben terjesztem elő:

I. Rendészet.

A rendőrség által letartóztatott 35 egyén, még pedig: csalásért 1, rendőri kihágásért 34; átadatott az illetékes bíróságnak 1, a rendőrség által megbüntetetett 34.

A városból eltolonczoltatott 10, keresztül tolonczoltatott 12, kényszerutlevéllel kiuttasittatott 3, összesen 25 csavargó.

II. Iparügy.

A kapitányi hivatal mint I-sö foku iparhatóság által, különféle iparuemek önálló folytatása czéljából 7 egyén láttatott el igazolványnyal és pedig: csizmadia 2, mészáros, kerékgyártó, szatócs, szeszkereskedő, varrógép üzlet 1—1.

Ipartörvény elleni kihágás egy egyén által követtetvén el, ez az iparos-iskola alapja javára 5 frt pénzbirságra büntettetett.

III. Honvédelmi ügy.

Az 1884. évi ujonczozásra kötelezett I. korosztályu debreczeniek és mindhárom kor osztályu idegenek összeirattak, az idegen hatóságok értesittettek.

Az ujonczozásra vonatkozó hirdetmény közhirré tétetett s a sorshuzás január 15-ére kitüzetett.

A városunkban állomásozott közös hadseregbeli és honvédcsapatok létszáma 1524 ember 590 lóval.

Ezekből a lakosságnál be volt szállásolva állandóan: 117 ember 80 lóval, átvonuló képen 1 tábornok, 3 főtiszt és 19 főnyi legénység 43 lóval.

Előfogat adatott 3.

IV. Adó ügy.

Állami adó fejében befolyt:

1876—83. évekről	1581	frt 68	kr.
1883. évről	16,288	„ 25½	„
Késedelmi kamat	421	„ 88	„
Összesen	18,291	frt 81½	k.

Befizettetett még továbbá:

Hadmentességi díj	358	frt 13	kr.
Helybeli illeték	9989	„ 80½	„
Idegen adó	150	„ 64	„
„ illeték	2759	„ 96	„
Közmunka váltság	2064	„ 80	„
Fegyveradó	41	„ —	„

V. A községi biróság ügyforgalma.

Uj panasz tétetett	229.
Itélettel eldöntetett	109.
Közbeszóló végzéssel	39.
Egyesség köttetett	43.
Megszünt ügy	102.
Vidéki megkeresés érkezett	12.
Végrehajtás rendeltetett	4.
Foganatositattott	20.
Arverés elrendeltetett	57.
Felebbezés történt	10.

Debreczen, 1884. jan. 4-én.

Simonffy Imre,
kir. tanácsos, polgármester.

— **Az „Egyetértés" bankrottja.** E czim alatt valóban meglepő dolgokat mond el a „Függ." E szerint Csávolszky Lajos lapjával az „Egyetértés"-sel nagy zavarba jutotti maga után ráutva Sembery Istvánt a nádudvari kerület képviselőjét s több függetlenségi párti képviselőt és földbirtokost. Érdekelve volna e fizetésképtelenség által kisebb-nagyobb összegben csaknem valamennyi nagyobb városbeli pénzintézet.

Az összegek nagyságáról fogalmat adhat, hogy Sembery Istvánnak csak két birtokára is félmillió frtnál több lőn bekebelezve. A képviselők közül érdekelve van a váltókon F. S. somogyi képviselő tizezer frtig, M. L. közel nyolczezer frtig. Nem érdektelen, hogy Eö. K. képviselő az eszlári per alatt, hogy a lap támogatását biztositsa az ügynek, több ezerre rugó összegekig állott váltó kötelezettségbe, de mikor a fizetésképtelenség előreveté árnyékát, nem polgári tárgyu fenyegetődzéssel igyekezett a nagyobb összegü váltók kötelezettségéből kilépni, a mi sikerült is, mert jókora összegnek tekintetében még ideje korán kieresztették.

Legszomorubb helyzetbe jutott a fizetésképtelenségi zavar által S. Ö. hevesmegyei birtokos, a ki harminczezer forintig rántatott be. Erre nézve a rázkódás oly nagy, hogy a fizetésképtelenséggel pusztulás fenyegeti. Ez Csávolszky ellen készül föllépni, ha egyébképen biztositást nem kap. Megtámadja a Sembery István által az „Egyetértés" számára nyujtott hitelek folytán a Csávolszky részéről tett és bizonytalan zsirókra fektetett betáblázást, mint olyat, mely a többi hitelezők kijátszására irányult.

Debreczen város közigazgatási bizottságának gyülése.

Január 5.

Elnök gr. **Dégenfeld József** jegyző **Papp Ferencz** városi főjegyző.

Miután a közigazgatási bizottság ezuttal először tartá gyülését ez évben, az albizottságok lettek megalakitva, ugy mint a mult évben, ezután olvastatott a **polgármesteri jelentés**, melyet lapunk fentebb egész terjedelmében hoz.

Olvastatott gr **Szapáry Gyula** pénzügyminiszter átirata, melyben tudatja, hogy Steinmusz Ferencs kir. adófelügyelő nyugalmaztatása folytán megürült (!) adófelügyelőségi állomásra **Balogh Samu** pénzügyi tanácsost és Szathmármegyei és Szathár-Németi szab. kir. város területén működő kir. adófelügyelőt helyezi át. A leirat, mely a mult hó 29-ikén kelt, tudomásul vétetett.

Az adóügyre vonatkozólag igen szomoru esemény történt. A polgármesteri jelentésben közöljük, hogy mennyi pénz folyt be e czimen a pénztárba, a melynek csekélysége (?) arra ösztönözte a kir. adófelügyelőget, hogy inditványba hozza, miszerint a városi adó behajtó közegekre (Lovassy Károly, Morvai Károly, Szarka János stb.) kérje a felelőség kimondását s a bizottság elhatározta, hogy *ha a hiány 15 nap alatt pótolva nem leend ugy az adók sikeresebb behajtása czéljából, az adó behajtással foglalkozó közegek terhére és költségére, megfelelő számu állami adóvégrehajtókat alkalmazhat az adó felügyelőség.*

Olvastatott **Dr. Tegze Imre** t. főorvos jelentése a közegészségügyi viszonyokról.

A jelentés következőleg hangzik:

Az időjárás deczember hóban száraz volt, kevés csapadékkal eső esett 1 nap; hó szállingózott 4 nap. A hőmérő folytonosan fagyot mutatott de alig szállott — 2 R. alól. Szelek gyérek, s délnyugotiak voltak.

Az egészségi állapot a járványosan uralgó vörheny és roncsoló toroklob által volt megtámadva, azomban ezen járványos betegségek, a hó 2-dik felében nagyon szelidültek és ritkábban jelentek meg. A heti kimutatás szerint, következő volt a járványok terjedése.

Megbetegült.

1-sö héten	vörhenyben	beteg lett	fi 7,	nő 12	= 19.
„	toroklob	„ „	1	nő 4	= 5.
2-ik „	vörhenyben	„ „	5 „	12	= 17.
„	toroklob	„ „	4 „	9	= 13.
3-ik „	vörvenyben	„ „	3 „	6	= 9.
„	toroklob	„ „	2 „	1	= 3.
4-ik „	vörhenyben	„ „	3 „	8	= 1.
„	toroklob	„ „	— „	—	= —
	Összesen:		„ 25 „	40	= 65.

A halálozás nincs arányban a megbetegülésekhez; ennek oka abban rejlik, hogy a régebben megbetegültek más betegségben, nevezetesen: tüdővészbe, vizibetegségbe esvén haltak meg.

A halálozások kimutatása a 4 hétről következő:

1. héten	vörhenyben	fiu 2	nő 3	=	5.
„	toroklob	„ —	„ —	=	—
2. „	vörhenyben	„ —	„ 4	=	4.
„	toroklob	„ —	„ —	=	—
3. „	vörhenyben	„ 1	„ 2	=	3.
„	toroklob	„ —	„ —	=	—
4. „	vörhenyben	„ 4	„ 4	=	8.
„	toroklob	„ —	„ —	=	—
	Összesen:	„ 7	„ 13	=	20.

Ezen kimutatásból kitünik, hogy a vörheny terjedése szünt, hogy a roncsoló toroklobban az egész hónap alatt halálozás nem fordult elő.

A közkórház forgalma következő volt:

átjött deczemberre	fi 30	nő 30	= 60.
felvétetett „	„ 58	„ 45	= 103.
Összesen:	88 +	75	= 163.
Elbocsáttatott	fi 56	nő 38	= 94.
Meghalt	„ 1	„ 1	= 2.
Összesen:	57 +	39	= 96.
Maradt januárra	fi 31	nő 36	= 67.

Halálozás. Meghalt a város területén:

A ref vallason	fi 49	nő 51	= 100.
A kath. „	„ 12	„ 11	= 23.
Az izr. „	„ 3	„ 4	= 7.
Összesen:	„ 64 +	66	= 130.

Népesedés, született a város területén:

Ref. vallásnál	fiu —	nő —	= —
kath.	„ 13	„ 15	= 28.
Izr. „	„ 5	„ 8	= 8.
Összesen:	„ 18 +	18	= 36.

Házasságra lépett — — —

Dr. Tegze Imre.
tiszti fő-orvos.

A tiszti főorvosi jelentés — tudomásul vétetik és levéltárba tétetni rendeltetik." — (Ez a „határozati javaslat"; mely el is lett fogadva. De kérdjük tisztelettel, hogy lehet az, miszerint a tek. fizikus urhoz nem érkeznek be sem a népesedésről sem a házasságkötésekről a hiteles adatok? (Igy csonka a munka! Szerk.)

Ezután felolvastatott a helybeli börtönügyi állapotról, árva-, közlekedési stb. ügyekről szóló jelentések, melyek tudomásul vétettek.

Az igazságügyminiszteriumhoz felirat intéztetett, hogy képviseltetéséről a közigazgatási bizottságban gondoskodjék.

Az ülés vége félhétkor volt.

Farsang.

(A nőegylet közvacsorája.)

Debreczen, jan. 7.

A diszesen felszerelt „Bika" szálloda nagytermében már korán megjelentek a nőegylet ügybuzgó választmány tagjai, kik a városból érkező külömböző adományokat vették át. Este 9 órakor kezdtek gyülekezni a vendégek, de sajnos hogy, az elnökség részéről kifejtett nagymérvü buzgalmat korán sem követte oly fényes eredmény, mint a minőt a mult évi közvacsorák szemkápráztató sikere után remélni lehetett.

Ez az idők jele; annyi tény, hogy a rendezőség méltóan tölté be tisztét, méltán érdemelték ki a közönség elismerését, ugy az elnök Veress Lászlóné ő nagysága, alelnökök, özv. Leéb Páné és Berger Henrikné urnők, valamint az összes választmányi tagok.

A vacsora a legnagyobb rendben folyt le s itt mint felszolgáló nők működtek közre: a bufettben a választmány ügybuzgó tagjai: 1) a czukrázdában: Csanak Ilona k. a. Fráter Erzsike k. a. Szabó Veronika k. a. és Tikos Irma k. a. két választmányi tag felügyelete alatt. 2) A bormérésben: Ferenczy Aladárné, Ferenczy Elekné urnők és Telegdy Szeréna k. a.

3.) A szivar tőzsdében: Béressy Gizella k. a. Klobusitzky Mariska k. a. és Orbán Jolán k. a.

4) Virág csokrokat Hegedüs Irma k. a. árusitotta.

5) A thea és kávémérésben, Mayer Emilné és Géressyné.

Mint pinczérnők: Bay nővérek, Marjalaky nőverek, Szabó Emma, Sesztina Ilona, Orosz Ida, Nemes Ilona, Kroupecher Eugenia, Pallay Gizella, Tikos Mariska, Révész Gizella, Lengyel Ilona, Göltl Anna, Konthy Emilia, Geréby Ilona, Szarvassy Erzsike kisasszonyok.

Éfélután vette kezdetét a táncz és tartott jó kedv és vig hangulat mellett hajnalig.

A fent emlitett hölgyeken kivül ott láttam: Huzly Lujza, Daláry Eduárdné, Hotiray Béláné, Holländer Dezsőné, Nagy Elekné, Ormódy Lajosné, Sámi Béláné, Ozory Istvánné, Zádor Lajosné, Béressy Sámuelné, Hegedüs Józsefné, Szabó Sámuelné, Rottschnek Emilné, Szabó L. né, Szabó J.-né, Falk L.-né, Nemes K.-né Pallay Miklósné, Legányi Gyuláné, Göltl Nándorné, Fischbein Sámuelné, Hofler Sándorné, Tóth Béláné, Pusztay Sándorné, Szunyogh Sándorné, Áron Manóné, Ujhelyi Tamásné, özv. Orosz Jánosné, Csanády Ödönné stb. stb. urnőket és Szabó Mariska, Szőgyényi Mariska és Róza, Fischbein Matild, Csanády Ilona és Margit, Hegedüs Paula kisasszonyokat stb. stb.

A mulatság eltekintve azon körülménytől, hogy sokkal népesebb is lehetett volna, igen szépen sikerült s fogadja az igen tisztelt elnökség és rendezőség a legnagyobb elismerést. Sajnos, hogy az árvákért ily nemesen gondolkozók fáradalma visszás arányban áll az eredménnyel.

*

— Tudja meg, ha kieszközli, hogy még 10 csokrot eladjak, hát magának adom az üres kosarat! mondja a szép és kedves virágárus leány.

Egy két kosarat kaptam, de az egy se volt virágos kosár, különben az üres virágkosarat még várom, kárpótolni fog a többi nem előre igért kosárért.

*

— Kérem üljön az én asztalomhoz, szólit egy szép pinczérnő!

— Köszönöm már vacsoráltam.

— Ugyan! Az árvák, no meg az én kedvemért vacsorázzon még egyszer.

Az árvák javáért kész voltam ilyen áldozatra.

*

— Ez a hely csak egy forint!

— Csak?.... no lám, azt hittem, hogy a paradicsomban drágább az első hely!

Hozták a pezsgőt, de már abból nem kaptam, mert csak a hely- és nem a pezsgőért fizettem — nézni pedig mások hogy élveznek, de már ezt egy szegény tudósító se állja ki, ha mindjárt angyal is a szomszédnéja — — ott hagytam a paradicsomot.

*

— Mit gondol, mennyi borravalót — jobban mondva árva segélyezésére szánt pénzt kaptam?

Hogy sokat mondjak, hát a havi gázsimat akartam mondani, de azért meg a szerkesztő ur haragudhatik meg, mert majd pazarlónak tartják és fényüzési adót rónak reá, hát kisebb összeget mondtam

— Tiz forintot — szép nagysád.

— Ejnye maga, hová gondol? Harmincz forintot!

R. G.

Helyi hirek.

* **Ref. egyháztanácsunk** gazdasági szakosztálya megtette az első lépést azon — lapunkban is közölt emlékirat valósitása érdekében, a melyet lelkész-karunk terjesztett be az egyháztanácshoz, a mennyiben szombaton délután tartott ülésében egy bizottságot küldött ki az emlékiratban javasolt ujitások keresztül vitele czéljából. E bizottságnak tagja: Kiss Albert ref. lelkész és Beke Mihály mint elnökök, továbbá K. Tóth Kálmán, Némethi Lajos, Dr. Legányi Gyula, Rab

A »DEBRECZEN« TÁRCZÁJA.

A czigány fiu.

— Rajz. Irta Jófi. —

(Vége.)

A menekvő czigányok alig tüntek el a láthatárról, midőn távoli s mind közelebb jövő menydörgés rázkódtatta meg a léget. Az erdő mögül nehéz, sárgás-szürke fellegek hömpölyögtek elő rohamosan üzetve a szél által a falu felé.

Embert, állatot fedél alá kergetett a dühöngő zivatar, nem kimélve meg az ősi fészket sem; melyet a pelyhes gólyafiakkal együtt szórt le a toronyból s megczibálta a házak fedelét, hogy a nád és szalma kévék az ég felé meredtek, mint a borzastyuk tollai.

Szörnyü csattanástól követve csapott le a villám a községházára és lángba boritá a száraz zsindely-tetőt; az óriási szélben zugott a vészharang, kutyák üvöltöttek, a barmok bőgtek az ólakban s az emberek jajveszékelve futkostak, Istentől kérve segedelmet.

Most megeredt a zápor, sürü jégdarabok pattogtak a földön leverve minden élőnövényt, a tüzvészt, méggátolta ugyan, de a kövér kalászok a földön hevertek kiverve belőlük az ért szemek, levél és gyümölcs nélkül áltak a fák, a kopasz venyige maradt a szőllőtőkén, a fejlődő fürtök ott uszkáltak a megáradt patak piszkos vizében, oda volt a dus aratás, oda a szüret!

Helyette bevert ablak táblák, zilált háztetők, agyonvert baromfiak és vizben ussó határ!

A czigányok! az elüzött czigányok átkozták meg a falut. Azok csinálták ezt a zivatart!

Ezen babona hit szülte gondolat villant meg némely agyban s tett mindjárt szájról-szájra adva, mely visszhangra találva egyszersmind bosszuvágyat keltett az elkeseredett emberekben, „Fel, utánnam!" hangoztatá nehány vérmes kedély és nyomban egyesült egy csapat követni a czigányokat „a boszorkány-fánál megtaláljuk őket!" kiáltá egy magát vezérnek feltoló egyén „ott tanyázott a czigány-asszony is kölykeivel; agyonütöttük és a tyuk se kárált érte!"

Ki is törődnék egy czigánynyal. „És mihasznunk belőle, hogy egy kölyköt felneveltünk?" kérdé a lázitó — „Agyon kell ütni mindet!" orditák karban férfiak, nők és gyermekek. — Dühösen indult a bosszuló tömeg különféle szerszámokkal fegyverkezve a czigányok után — és nagyon csendesen, meghunyászkodva tért vissza egy óra mulva: egy nehéz sebesültet hoztak galyakból rögtönzött hordágyon. — Amit a parasztok bősz lármával megrohanták a czigányszekeret, egy lövés dördült el és a nagyszáju vezető sebesülve rogyott össze; természetesen megfutott mindenki, mert hisz ellentállás nélkül vélték leverhetni a czigányokat, de igy harczolni ellenük nem kivántak, — elég szerencsétlenség érte már a falut, meg mire valók volnának a zsandárok?

Ezek meg is tették a történt feljelentés után kötelességüket s alig negyvennyolcz óra alatt a czigányok elfogattak s a megyére kisérve további eljárás végett a börtönőrnek átadattak.

Az a börtönőr pedig nem más volt, mint Péter a rokkant katona, ki évek óta viselte már hivatalát; jelentékeny jövedelméből volt is csinos megtakaritott összecskéje, mit öregsége napjaira szánt, mert felesége még nem volt, bár mennyiszer kinálkozott az alkalom nősüléséhez s bármily szivesen adták volna feljebbvalói beleegyezésüket, megmaradt agleginek és csak kötelességének élt, melynek hiv teljesitése után magányba vonult; legjobban szeretett, ha ideje engedte, — kivül a városon a hegyközt vagy az erdőben barangolni, s boldog volt, ha egy elhagyott vadász — vagy pásztor hunyhóban meghuzódva átengette magát megmagyarázhatlan érzelmeinek. A vágy, az ösztön vérében volt, a szabadban élni. A korlátlan természet bájai elragadták — ez készté bejárni a legvadabb örvényeket. Oly jól esett lelkének hallgatni a szelek zugását, a csattogó madárdalt vagy a vadak orditását; nem rettegte utóbbit sem, sőt fegyvert sem vitt magával soha, hogy a vadorzás gyanuja szennyet ne ejtsen becsületén pedig nem egy éjelt töltött a bizonytalan vadonban.

A gondjaira bizott rabokkal katonás szigorral ugyan, de mégis emberségesen bánt, és ha kerültek közte czigányok, ezek nem várt bánásmódban részesültek, különös gondot fordított élelmezésükre s olykor egy-egy üveg bort vagy pálinkát is juttatott nekik, de a személyes érintkezést velek lehetőleg kerülte. Nem akarom magamat szenvedély által többre ragadtatni, mint mit eskü és kötelesség megenged, mi ezekbe nem ütközik szivesen teszem — gondolá ilyenkor és ingathatlan hüsége ki is zárt minden kételyt annyira, hogy feljebbvalói csak mosolyogtak eme gyengéjén s esetről-esetre legfeljebb annyit jegyeztek meg, hogy „Péternek vendége van ismét."

De a mi még nem történt, az megtörtént most. A várnagy utazáson lévén, hazajövetelét előző éjelen egyike az utóbb elfogott czigányoknak megszökött. A nyugodtság, melyel ezt a börtönőr feljebb valójának jelenté, meglepő volt.

— éter, az Istenért! hogy történhetett a szökés, mit fog az ügyész gondolni?

— Kegyes engedelmével viszonzá a börtönőr „Mocsán, az én családi nevem, amint azt most megtudtam.

A két czigány fivérem, kik elmenekültek mikor a parasztok anyámat agyon ütötték.

— Ugy hát maga segitette elő a szökést?

— Nem tagadom! Josu bátyám ártatlan volt, a fegyver akarata nélkül sült el, de ezt nehéz lett volna illető helyen igazolni, azért igy legjobban van. A megsérült ugyanaz, ki anyánkat gyilkolta meg s igy az uristen maga tartott törvényt hosszu évek után — ez uram az egész!

És tényleg ugy volt. mint azt Mocsán Péter röviden előadta. Nemsokára a rozzant fogat az ártatlan czigányokkal kifele döczögött a városból s nehány nap mulva Péter is — ki eddigi jóviseletére való tekintettel büntetés nélkül felmentetett szolgálatából — követte őket, hogy feltalált vérrokonaival, kikhez szive melegen vonzotta, bevándorolja a világot s az imádott természetben szabadon éljen és haljon.

László, Joó István, Kertész István, Bácsi Ferencz, B. Nagy János, Keszey József, Jeney Miklós, Szőke János, Zöld János, Cseresnyés Sándor és Keszei János. E bizottság fog időnként a gazdasági tanácsnak jelen'éseket tenni időről-időre. — Ugyanezen a gyülésen a pénztárnok, a számvevő és a volt ellenőr (Győry Elek) megbizattak és fellettek kérve, hogy a költségvetést mielőbb készitsék el, az egyházi tőkepénztárt és adópénztárt alaposan megvizsgálva, tételről-tételre a főkönyvvel összehasonlitva, ezek állásáról s felhasználható erejéről, pontos kimutatást adjanak.

* **Uj egyházi gondnok.** Az alsó szabolcs-hajdukerületi egyházmegye a b. e. néhai Veszprémy Gáspár helyébe Dégenfeld József grófot, Hajdumegye főispánját választotta meg gondnokává. A derék hitbuzgó reformatus főurat rövid idő alatt már másodszor éri kitüntetés hitfelei részéről; a mult évben ugyanis eg házkerületi tanácsbiróvá választatott volt meg 484 szavazattal.

* **Sorshuzás a katonáknak.** Az idén sorozás alá kerülő ujonczok részére a sorrendi sorshuzás e hó 15-én leend.

* **Zwingli ünnepély** a megyébe. A tiszántuli egyházkerület őszi közgyülése határozata értelmében vidékünk egyik népes és virágzó ref. egyháza a földesi — mint levelezőnk irja — szép, kegyeletes ünnepélyben adott kifejezést a vértanu halált szenvedett nagy helvét reformátor Zwingli Ulrik iránti tiszteletének születése négyszázados évfordulója alkalmából. Uj év délelőttjén a tágas templomot teljesen megtöltött közönség előtt Erőss Lajos s. lelkész emlékezett meg gyönyörü alkalmi predikációjában a nagy hitujitóról; a legközelebbi csütörtökön pedig az egyik leány-iskola téres tantermében ugyancsak Zwingli emlékére felolvasásokból és szavalatokból álló ünnepély rendeztetett, melyen a szép számu férfi és női közönségen kivül megjelent az egyházi és községi előljáróság is.

* **A sikos utak** miatt minden télen özönnel kapjuk a panaszt, de legközelebb láttuk, hogy a főpiaczon az aszfalton egy fiu, ki nagy korsó petróleumot vitt magával, a legnagyobb vigyázat daczára is elsiklott. A korsó eltört s az 5 frt ára petroleum nemcsak kiömlött, de a szintén — zsákban — magával vitt 100 csomó dohány és több forint értékü szivart használhatatlanná tette. A rendőrség felügyelhetne, hogy a sikos utaknak homokkal vagy hamuval való behintésére hozott határozatai szigoruan érvényesitessenek.

* **Jogász-bál.** Van szerencsénk becses tudomásukra hozni mindazoknak, kik a folyó hó 15-én tartandó jogász-bálra páholyokat jegyeztettek elő: hogy a jegyek elkészülvén, f. hó 6-ától kezdve kiválthatók a bizottsági irodában (füvészkert-utcza 1085. sz. a.) Ugyanott, valamint Beke László és Szepessy és Kerekes urak üzletében személy-jegyek is válthatók. A jogász bálbizottság.

* **A korcsolyázóknak** jó napjok volt teg nap. Az idő nagyon kedvező volt reájok s valóban roppant sokan keresték fel a jégpályát, hol egészen késő estig a legkitünőbb hangulat mellett mulattak. A tüzijátékok — melyet Mendelovics Lajos üzletéből szereztek — igen szépek voltak.

* **A két Degenfeld-ház** nagy átalakitásokon s javitásokon megy keresztül. A piaczutczai Degenfeld-ház (melyben a törvényszék van elhelyezve) mostani tulajdonosa, Tisza Kálmán kormányelnök e költségekért különben igyekszik magát kárpótolni, a mennyiben a háznak eddigi jövedelmét lakbéremelések által 18,500 forintról — 30,000 forintra emelte fel; a K-féle üzlet lakbére p. o. 600 frtról 1000 frtra szökött s igy a kormányelnök háza körülbelül oly viszonyoknak örvend, a minőbe jutott a kormányelnök ur . . . hazája. Megjegyzendő, hogy gr. Degenfeld, a régi tulajdonos soha sem „steigerolt."

* **Huszka Sándor** helybeli postatiszt (kinek neje, a mint sajnálattal értesülünk, mult éjjel meghalt), kineveztetett B.-Gyulára postai gondnokká.

* **Széttépett élet.** Egy ifju, kedves szép leánynak, Kádas Ilonak. a.-nak dobbant a szive utólszor tegnap. Születés napja volt s e napot nem tudta elmulasztani, hogy föl ne menjen az isten házába. Ott volt, bár a betegség rég óta kinozá s mikor hazafelé ment, a köhögési rohamok vették elő, s a szeretett gyermek, a kedves rokon és példás hüségü barátnő szive megszünt dobogni. Meghalt utközben. Temetése holnap délután fél 3 órakor lesz a peterfiai-utczai 954. sz. háztól Az édes anya, kit oly sokszor sulytott a sors csapása, nyugodjék meg az istenség akaratában s az oly korán széttépett életü ifju leány, álmodja magát boldognak ott abban az édes hazában, a hol soha de soha nem fáj semmi, . . . semmi! . . .

* **Beszüntetett csőd.** Gr. Degenfeld Gusztáv téglási lakos és földbirtokos ellen a debreczeni törvényszék által 1879. évi julius hó 24-én elrendelt csőd a hitelezők beleegyezése folytán beszüntettetett.

* **Elnökválasztás.** A helybeli izraelita statusquo hitközség tegnap választotta meg elöljáróságát. Elnöknek meg lett választva tulnyomó többséggel Drucker Mór, ki ügybuzgóságáról általánosan ismeretes. Ellenjelöltje Katz Jakab volt, ki kisebbségben maradt. — A régi elnök Rosenfeld Salamon a tiszt további viselésétől visszalépett.

* **Házasságok.** Egybekeltek a mult héten: Szegedi János földm. Szatmári Zsuzsánnával, Szabó József földm. Szabó Eszterrel, Szél Sándor földm. Bacsó Erzsébettel, Kovács Sándor vasuti hivatalnok Pacz Rózával, Dudás Imre földm. Béres Juliánnával, Molnár Sándor földm. Székelyhidi Zsuzsánnával, Tarcsai Ferencz napsz. Tóth Juliánnával, Hajnal József napsz. Nagy Juliánnával, Szabó Ferencz kőmüves Janó Juliánnával, Sipos Imre földm. Gyöngyösi Juliánnával, Nagy József földm. Pap Zsuzsánnával, Csipés Lajos állami börtönőr Szita Erzsébettel, Kovács Ferencz földm. Katonka Juliánnával, Magyar Lajos földm. Balaskó Zsuzsánnával, Juhász Bálint földm. Tóth Zsuzsánnával, Király Mihály napsz. Inczédi Eszterrel, Hatvani József földm. Csonka Juliánnával, Nagy József gubás Nagy Eszterrel, Bagdi Dániel szücs Dezsi Eszterrel.

* **Halálozások** Fájdalmas szivvel jelentjük boldog emlékezetü édes anyánknak, illetőleg testvérünknek néhai özvegy Fábry Ferenczné született Varga Róza asszonynak folyó évi január hó 5 én, életének 47-ik évében, hirtelen történt gyászos elhunytát. Kedves halottunk földi részei a darabos-utczai 1054 ik számu háznál, január hó 7-én délután 2 órakor tartandó rövid egyházi szertartás után a czegléd-utczai sirkertben tétetnek végső nyugalomra. Mely végtisztességtételre rokonainkat, ösmerőseinket és a t. közönséget bánatos szivvel meghivjuk. Debreczen, 1884. január hó 5. Az elhunytnak gyermekei: Fábry Irma, Emma és Dezső, továbbá testvérei: Varga Károly, nője és gyermekei. — Varga György, Varga Benő, Varga Lőrincz, Varga Amália, férje László Pál és gyermekei.

* **A hajduszoboszlói** izr. szent egylet derék orvosa, dr. Hetényi Lipót városi főorvos az egylettől kapott husz frtnyi tiszteletdijat, mint minden évben, az idén is a szegények közötti szétosztás végett az egyletnek visszaajándékozta. Az egylet a köztiszteletben álló orvosnak a nyilvánosság utján fejezi ki hálaját a nemes adományért.

* **Elveszett** a piaczon egy fekete szaruba foglalt szemüveg szombaton. A megtaláló jelentkezzék szerkesztőségünkben; illő jutalmát megfogja kapni.

Egy becsületes zsidó szomszéd photográfiája.

(Illusztrálásául annak, hogy mily módon olvadnak be a zsidók — a magyar társadalmi életbe.)

Több félszázadánál, hogy őseimről betegségkép rám ragadt agarászati-mániámat háboritlanul élveztem, az ország minden részében; sőt gyakran megtörtért, hogy a derék kunok, látván hogy hosszas keresés után sem tudtam nyulat lelni: magukhoz integettek. — Erre én oda nyargalva kérdeztem „mit akar?" — „Egy nyul jött ide az árpámba!" — volt a felelet. Igen, mondám én, de abban kárt teszek — nem megyek bele. „Avval nem leszünk szegényebbek" válaszolá a kun és maga is keresésnek indult; (az árpafejét hányta!) csakhamar ki ugrott a nyul, az agarak megfogták, mit aztán a gavallér kunnak adtam; — de kapitánynak nevezem ki, ha Palatinus vagyok . . .

Annyival inkább meglepő és egész valómat megrázkódtató volt azon hallatlan esemény, hogy szeptember hó 9-ikén a debreczeni kapitányi hivatal elébe, bizonyos **Bakrach** csegei zsidóhaszonbérlő feladása következtében (közvetve) meglettem idézve, — mint a ki a debreczeni „vadásztársulat" által haszonbérelt vadászterületen (melynek Bakrach is tagja) agarásztam. Megfoghatatlan volt ez előttem, mert ugyan az nap, melyen a feladó szerint történt volna a kihágás: együtt voltam vele (Bakrachhal.)

Csegén is az ő jelenlétében vettem ki Kisujszállás városa polgármestere és főjegyzőjétől „Kecskés" pusztájuknak vadászati jogát haszonbérbe 30 forintért; mely összeget Bakrach jelenlétében ki is fizettem. Ezen területen agaráztunk ugyancsak szeptember 9-ikén Jeney József, Gencsy György és én (ott volt szekeren Jeney Miklós is és még egy polgár Debreczenből).

Valami nevetséges tévedésnek gondolván a dolgot sem én, sem Gencsy nem jelentünk meg az idézés napjára. — Azonban ujra megczitáltattunk deczember 13-ikára s midőn a kapitányi hivatalba megjelentem, tudomásomra esett, hogy a dologban nincs tévedés, mert csakugyan fellettünk adva és Bakrach közvetve a feladó; kinek adatai szerint mi a Zsombikus kut környékén — mely a consortium által haszonbérelt területhez tartozik — követtük el a kihágást. Kihallgattatván a biróság által, nagyon természetes: merész tagadással válaszoltunk minden kérdésekre és hogy a „kecskés"-i pusztáról le nem léptünk számos tanukkal bizonyitni kivántuk és ennek következtében itélet nem mondatott, hanem a további nyomozat rendeltetett el.

Talán be kellett volna várnom az itéletet és azután tollat fogni, de annak végét aligha megérem, ugy pedig nem akarnék a más világra menni, hogy Bakrach urat (!?) be ne mutassam a nagy világnak és némi elégtételt ne vegyek magamnak.

És itt eszembe jutott egy angol és franczia leghiresebb biliárdosok közti provocátió, mely életre-halálra szólott; az angol adott „agit" és a franczia egész biztonsággal játszott 47 point-ig, midőn a „duplát" elhibázta és jött az angol, ki egész a „duplái g" szinte bámulatos ügyességet produkált, de a labda oly veszélyes helyre jutott, hogy mindenki lehetetlennek tartá megcsinálását, ekkor kihuzta kardját és igy szólt: egy franczia nem érdemli meg, hogy egy ily lökését az angolnak meglássa; avval keresztül szurta.

Én is biztos lévén abban, hogy Bakrach ur, (!?), — ha mindjárt Ötvös Károlyt mint zsidók „messiását" — **minden** nyulbőr árával, — melylyel excluzire rendelkeznek, — megjutalmazni kivánja is, nincs olyan eset, hogy rajtam triumfálna: tehát mint biztos nyertes fél nyilatkozom:

Először is szükségesnek vélem Bakrach urat a tisztelt közönségnek bemutatni: Hol született, hány éves? az nem tartozik jelen biográfiájához, hanem azt tudni kell, hogy neje azon igen derék — gazdag Kleinnak, kit két évvel ezelőtt felkértem, hogy engedje meg nékem a macsi pusztáján az agarászatot, melyet nemcsak egész készséggel rendelkezésemre bocsátott, de rendelést tett tisztjénél, hogy bennünket illendően vendégeljen meg, — mi meg is történt. Ennek a derék embernek, rokona Bakrach, azon egyén, ki mint fentebb mondtam, szeptember 9-ikén együtt volt velem Csegén a Kun uraknál és még is az napra teszi feladását; vagy engem Filadelnek hisz, kit II-ik József császár kitiltott Bécsből, mint olyan szemfényvesztőt, ki a bécsi németeket egészen megkábitotta; de meg nagy mester is volt, mert midőn a császári parancs végrehajtatott, jelentették, hogy Filadelf kiment a városból, demindahatkapunegyidőben láttak; — én pedig csak magam voltam.

Bakrach ur az az egyéniség, a kit, mint hallomásból tudom, a debreczeni vadásztársaság nem akart tagnak bevenni, de miután ugy nyilatkozott, hogy ő sok hasznot teend a társulatnak a vadászat ellenőrzésével, minthogy szomszédjába lakik a szóban levő területnek, tehát delátor tag lett, melyet hogy mily kitünő buzgósággal folytat a tisztelt közönség alá bocsátani bátorkodom.

Mindezen előadottakból igazságosan és logice indulva ki, nem mondok sokat, ha én Bakrach urat egy nyegle, elbizakodott, kevély, neveletlen, — a magyar szomszédos hospitalitásról fogalommal nem biró, — vakmerő szemtelenségü denunciánsnak nyilvánitom, és mig a törvény és igazságos biró itélete elégtételt adand: keresni fogom az alkalmat, hogy emlékül valamivel szolgálhassak e valódi gentleman-nek, ki ugy bele kiván olvadni a magyar szomszédos vendégszeretetbe, hogy a mely nap alatt egy előkelő család feje kibérel mellette ugyanannyi földet, mint a mennyit ő bir a br. Vayaktól, ugyanakkor azonnal meg is czitáltatja annak fiát és engemet, ki szinte a Gencsy-családhoz tartozom; ilymódon kivánják ők megérdemelni a polgári házasságot.

Recsky András.

Hazánk s a külföld.

— **Nagy lopás a főpostán.** Mint a késő éjjeli órákban értesülünk, a budapesti főpostán egy Bécsbe szóló **240 000 forintnyi pénzküldeményt elloptak.** Négy szolgát már elfogtak. A vizsgálatot Karácsonyi rendőrfogalmazó vezeti.

— **Viktor Manó** olasz király holttestét szombaton vitték át a római pantheonba.

— **Öngyilkos tanuló.** Preisz Henrik gymn. tanuló, Budapesten lakó szüleinek kistétényi villájában, éjjel főbelőtte magát. A 16 éves diákot az vitte a végzetes lépésre, hogy egyik barátja kétségbe vonta bátorságát. Preisz be akarta bizonyitani, hogy nem gyáva s elhatározta, hogy agyonlövi magát; ha ezt megteszi, bizonyára nem fognak kételkedni bátorságában. A fiu azóta buskomorrá lett, azt hitte, hogy adott szavát be kell váltania s ezt meg is tette.

— **Zrinyi és Frangepán** vértanuknak még épségben levő csontjai a bécsujhelyi templom restaurálása alkalmával megtaláltatván, Sopron város több lelkes férfia, azon eszmét pendítette meg, hogy a vérpadon kivégzett vértanuk ereklyéi Sopron városába hozassanak. E lelkes férfiak egyike közelebb fel is utazott Bécs-Ujhelybe, ott azonban tudtára adták, hogy a tetemek elszállittattak Zágráb városába.

— **Hirek.** Kassán Stöckinge Imre, — a jászóvári premontrei rend priorja, Jászón hosszas szenvedés után 70 éves korában elhunyt. — A Tiszán Szeged mellett erős a jégzajlás. A Tisza vizállása jelenleg oly alacsony, hogy kis folyócskához hasonlit. — Alter Ede, az ismert váczi-utczai „Alter és társai" czég főnöke, a ki a mult évben meglőtte magát, hosszantartó betegség után meghalt. — Ráth Károly főpolgármestert igen sulyos csapás érte: fia Ráth Imre követségi titkár Teheránban meghalt.

— **Tüz a bécsi Burgban.** Pénteken az esti órákban a bécsi Burgban kéménytüz támadt; a tüz félóra alatt elfojtatott.

— **Nyiry Aladár**, volt ercsii közjegyző sikkasztási ügyében a vádlott képviselője, dr. Neumann Bernát kérést adott be a sz.-fehérvári törvényszékhez Nyirynek ideiglenes szabadlábra helyezése iránt, mellékelve kéréséhez okmányt, melyben Bulyovszky Lilla aszszony megengedi, hogy a kaucció Nyiryért az ő budapesti házára bekebeleztessék. A törvényszék legközelebb fog ez ügyben határozni. Megvizsgáltatta egyébiránt Nyiry Aladár szellemi állapotát szakértők által s ezek oda nyilatkoztak, hogy elmezavarban szenved. Nyiry ellen eddig 180 feljelentés történt.

— **Savanyu József** fejére jutalmat tüzött ki a belügyminiszter. A hivatalos lap ugyanis tudatja, hogy Veszprémmegye területén garázdálkodó Savanyu Józsi kézrekeritője, ha a rabló élve elfogatik, ezer forintnyi, holtan leendő kézrekeritése esetén pedig ötszáz frtnyi jutalomdijat kap.

— **Meggyilkolt csendőr.** Pestmegyei Izbek községében a lakosok pénteken délután lázongtak, zugolódtak a regale miatt. Véletlenül a községbe vetődött akkor a pomázi csendőrállomás két legénye: Rácz Flóris és Benke József. Rendes portyázást végeztek, ugy jutottak a községbe, nem is sejtve az ottani lázongást. A zugolódó nép azt vélte, hogy a csendőrök a regale-bérlőt védelmezni jöttek a faluba és elhatározta, hogy ellentáll a csendőröknek, körülfogta a két legényt és több egyén az egyiket Benke Józsefet hátulról orozva leütötte és agyon verte. A másik csendőr azonnal védelmi állásba helyezkedett, felkapta a fegyverét és a gyilkosság közvetlen tettesei közül kettőt nyomban lelőtt. Az erélyes fellépés megtette a kellő hatást; a bőszült tömeg ijedten szétfutott a bátor csendőr elől, Rácz azonnal jelentést tett; a szt.-endrei járásbiró, a pestvidéki kir. törvényszék ügyésze és egy csendőr még az éjjel kimentek Izbékbe megindítani a vizsgálatot.

Muzsák.

— **Petőfi a királyi könyvtárban.** A kitály mult deczember hó 8-iki legfelsőbb elhatározásával Aigner Abafi Lajosnak, a Petőfi társulat tagjának „Figyelő" czimü irodalomtörténeti munkáját, valamint Petőfi munkái n é m e t fordítását elfogadta s a királyi családi hitbizományi könyvtárban elhelyezését elrendelte.

— **Uj füzet.** Megjelent s hozzánk beküldetett; „A keresztény-zsidó házasság a parlamentben és a főrendiházban." irta: Democritos Nr. 2. Tartalom: Fiaim csak házasodjatok. — A csapda. — A felsülés. — Sport. — Reactió. — A tévuton. — Egy kis példa. — A visszaszerzett keresztény vagyon. — Arról a bizonyos koporsóról. — Democritos No. 2 levele Democritoshoz — Ára 40. krajczár.

Törvényszék.

— **Zsarnay Győző** rendőrkapitány bünügyében dr. Soós államügyész már kidolgozta inditványát, mely a napokban fog a törvényszék elé beterjesztetni. Ez inditvény, mint a „P. Lloyd" irja, — ha csak valami ujabban fölmerülő momentum nem változtat rajta — a bünügyi vizsgálat beszüntetésére szól, büntetendő tényálladék hiánya miatt, de föntartással.

Apró-cseprő.

Kimondá a szemüveges asszentáló orvos egy megvizsgált bojtár felett a „tauglik"-ot. „Beosztatik az Ernest ezredhez" folytatá az alispán, és az ujonczhoz fordulva: „baka lesz belőled fiam." „Már tisztelem átossággal az urakat", könyörge rezgő hangon a boldogtalan rekruta „ne tegyenek bakának, mert nem értek én a lóhoz, soha sem bántam vele."

—

OSTROM.

Azt mondád, hogy vár a szived,
Melyet senki be nem vehet;
Ugy hát ezer kartács, bomba!
Készen lehetsz az ostromra!

Ostromolom a kis várat,
Mig a harczban ki nem fárad,
Ősi-hősi tüzzel, hévvel —
Szivem minden fegyverével.

A csók-kartács csitten-csattan,
A vár kigyul, lángra lobban . . .
És meghódol kapitánya
S enyém a föld legszebb lánya!

Várady Ferencz.

—

Némely ember ugy emelkedik, mint a kéményseprő. Minél magasabbra emelkedik, annál szennyesebb. Madarász.

—

Tudatlannak lehetséges minden.
Wieland.

—

A tudomány fája nem az élet fája.
Byron.

—

Szinház. Kedd, jan. 8. Rónaszéki Gusztáv jutalomjátékául: „Egy magyar plébános" életkép.

Naptár. Kedd, jan. 8. rom. kath. napt. Szörény pk. Prot. napt. Erhard. Nap kél 7 ó. 48 p., nap nyug. 4 ó. 26 p.

Szerkesztői posta.

P—pp S—l. urnak, B.-Ujváros. — Később, de jócska idő mulva, közöljük. A helyi életről nem nyerhetnék tudósitásokat?

Felelős szerkesztő: **GÁSPÁR IMRE.**
Kiadó **KUTASI IMRE.**

A MOHAI
ÁGNES
FORRÁS
hazánk egyik legszénsavdusabb
SAVANYUVIZE
kitünő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer hántalmáin alapuló bajaiban. Általában a viz mind azon kóroknál kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer müködésének fölfokozása kivánatos.
Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.
1883. évben 1 millio palaczk szállittatott el.
Fris töltésben
mindenkor kapható
Édeskuty L.
m. kir. udv. ásványviz-szállitónál Budapesten.
Ugyszintén minden gyógyszertárban, füszerkereskedésben és vendéglőkben.
Raktár Debreczenben: Csanak József, Geréb Fülöp, Rickl József Z, Varga Lajos, André és Szab uraknál.

A budapesti értéktőzsde hivatalos árjegyzései jan. 6.

Befizetés	Értékpapirok	Utolsó árkelet pénz	Utolsó árkelet áru
	Államadósságok.		
	Magyar aranyjár. adómentes 6%	120.20	120.25
	„ „ „ 4 „	86.80	86.70
	Magyar papirjáradék . . . 5 „	85.10	86.35
	Magyar vasuti kölcsön 120 frt .	138.50	139.—
	„ „ „ egyes db.	139.—	140.—
	„ gömöri áll. zálogl. 5 %	—.—	—.—
	„ 1869. kel v. áll. kötv. 5 „	91.25	91.75
	„ 1873. „ „ar. v. ezb. 5 „	114.—	115.—
	„ 1876. „ „ ar. „	98.—	99.—
	„ nyereménykölcsön 100 frt.	113.—	114.—
	„ „ 50 frt darab.	113.—	113.50
	Tiszai és szegedi kölcsön 4%	110.25	110.75
	1871-ki magyar államkölcsön 5 „	—.—	—.—
	1873-ki „ „ 5 „	—.—	—.—
	Földteherm. kötvény magyar 5 „	99.—	100.—
	„ „ 1867. zár. 5 „	98.—	98.50
	„ „ temesi . 5 „	99.—	100.—
	„ „ 1867. zár. 5 „	97.25	98.25
	„ „ horv. orsz. 5 „	98.—	101.—
	„ „ erdélyi 5 „	99.—	99.75
	M. jelz. urb. váltsk. kötvény 5 „	93.50	94.50
	K. horv.-szláv. jelz. földv. 5 „	—.—	—.—
	Szőlődézsma váltság kötvény 5 „	97.50	98.25
	M. kir. kamatos kincst. utalv. . .	—.—	—.—
	Egyes. államad. papirban 4²/₁₀	79.—	79.25
	„ ezüst kamat febr. aug. 5%	79.—	79.25
	„ „ „ jan. jul. 4²/₁₀	79.50	79.75
	„ „ „ ápr. okt. 4²/₁₀	79.70	79.90
	Osztr. aranyj. 4% kamat. . . .	99.75	100.25
	Osztr. papirjáradék adómentes 5 „	93.25	93.75
	„ államad. 1854. á 250 frt .	120.50	121.50
	Kisorsolás 1860-ból á 500 frt .	135.—	136.—
	„ 1860-ból á 100 frt .	140.—	141.—
	„ 1864-ből á 100 frt .	170.50	171.50
	„ 1864-ből á 50 frt .	170.—	171.—
	Pestv. kölcs. 1870-ből . . 6%	104.50	105.50
	„ „ 1871-ből . . „	105.—	105.50
	Budapesti kölcs. 1880. . . 5%	97.—	97.25
	Szerbiai nyerem. kölcsön . 3%	32.25	33.25
	Részvények.		
	a) Bankok.		
200	Által. magyar munic. hitelin. . .	205.—	210.—
120	Angol-osztrák bank	—.—	—.—
100	Budap. bankegy. részv. társ. . .	106.—	106.50
200	Horvát leszámitoló-bank . . .	—.—	—.—
100	Budapesti iparbank	35.50	36.50
80	Központi ipartárs. hitelint. . .	—.—	—.—
200	Magy. általános hitelbank . . .	301.75	302.—
200	Magyar jelzálog hitelbank . . .	—.—	—.—
100	Magyar jelz.-hitelbank II. kib. . .	104.—	104.50
100	Magyar lesz. és pénzváltó bank . .	92.⅛	93.¾
100	Magyar országos bank részv. társ.	—.—	—.—
160	Osztrák hitelintézet	299.60	299.80
600	Osztrák-magyar-bank	837.—	840.—
150	I. magyar iparbank	166.50	168.—
150	„ „ II. kib. . . .	152.—	154.—
500	Pesti kereskedelmi-bank	559.—	560.—
100	Sziszeki hitelbank	—.—	—.—
100	Unionbank	—.—	—.—
	b) Biztositó társulatok.		
200	Bécsi biztositó társulat	228.—	230.—
200	Bécsi életbizt. intézet	250.—	255.—
1000	Első magyar biztositó-társaság . .	3325.—	3350.—
100	Fonciére pesti bizt. intézet . .	71.—	72.—
500	Magyar-franczia biztositó-társaság	—.—	—.—
300	Pannonia visszbiztositó társaság .	975.—	1000.—
	c) Gőzmalmok.		
500	Concordia-malom	580.—	585.—
500	Első budapesti-malom	1160.—	1185.—
200	Erzsébet-malom	250.—	252.—
500	Hengermalom	630.—	640.—
160	Luiza-malom	279.—	280.—
200	Molnárok és sütők-malma . . .	383.—	385.—
1000	Pannonia-malom	1270.—	1275.—
300	Viktoria-malom	465.—	470.—
	d) Közlekedési vállalatok.		
	Adria	—.—	185.—
200	Alföld-fiumei vasut 5%	167.50	168.50
100	Arad-körösvölgyi vasut . . „	—.—	—.—
200	Báttaszék-domb.-zák. v. . . „	—.—	—.—
200	Déli vasut . . . . . „	151.—	152.—
200	Északkeleti vasut	157.—	158.—
200	Erdélyi vasut . . . . . „	163.50	164.50
200	Győr-sopron-ebenfurti vasut „	—.—	—.—
200	Kassa-oderbergi vasut . . . 4%	145.50	146.50
200	Magyar galicziai vasut. . . 5„	161.50	162.50
200	M. nyugati vasut . . . . „	166.—	167.—
200	Osztrák állami vasut . . . „	318.—	318.50
200	Pécs-barcsi vasut . . . . „	—.—	—.—
200	Tiszavidéki vasut . . . . „	248.50	249.50
500	Osztrák dunagőzhajózási társ. „	594.—	598.—
200	Pesti közuti vaspálya	426.50	427.50
	„ „ élvezeti jegyek . . .	256.—	260.—
	e) Takarékpénztárak.		
50	Budapest III. kerületi	65.—	—.—
300	Országos központi	478.—	482.—
1000	Pesti első hazai	4525.—	4550.—
200	Pest-budai fővárosi	478.—	483.—
100	„ ált. tkp. rész. tár.	99.50	100.—
	f) Különféle vállalatok.		
105	Alagut	117.50	118.50
80	Általános waggon kölcsönző társ.	90.—	91.—
100	É.-magy. egyes. kőszénb. r. t. . .	—.—	—.—
150	Franklin-társulat	165.—	167.—
400	Ganz- és társa-féle vasöntöde . .	185.—	790.—
200	Gschwindt-féle szeszgyár	430.—	435.—
200	Gyapju-mosó és bizom. I. m. . .	200.—	205.—
210	Kereskedő testületi épület . . .	590.—	595.—
150	Könyvnyomda „Atheneum“ . . .	530.—	535.—
500	„ Pesti	850.—	860.—
130	Kőszén és téglagy. (Drasche) . .	156.—	157.—
100	Nemzetk. waggon-kölcs. r.-t. . .	104.—	105.—
85	Pesti épitő társaság	—.—	—.—
100	Rimamurány-Salgó-tarjáni . . .		
	vasmű részv. társ.	125.75	126.—
100	Salgótarjáni kőszénbánya . . .	117.—	118.—
200	Schlick-féle „	246.—	246.50
400	Sertőződe első magyar	650.—	660.—
200	Sertéshizlaló	378.—	380.—
200	Sóskuti kőbánya	45.—	48.—
200	Spodium- és csontliszt-gyár . . .	263.—	265.—
200	Szálloda-részvénytársaság . . .	81.50	82.50
200	Tégla és mészégető ujlaki . . .	110.50	111.50
160	Téglagyár kőbányai	233.—	235.—
	Zálogleyelek.		
	Magyar földhitelintézet 5½%	102.—	103.25
	„ „ 5„	100.25	101.—
	„ „ 4½%	94.—	94.50
	Magy. arany v. ezüst . . 5%	120.—	120.50
	„ jelzálogbank . . 5½ „	101.20	101.45
	„ „ . . 5 „	98.25	98.75
	Kisbirt. orsz. földhitelint. 5½ „	100.—	101.—
	Osztrák-magy. bank o. é. . 5 „	101.—	101.50
	„ „ „ „ „ . 4½ „	98.—	98.20
	„ „ „ „ „ . 4 „	91.25	91.55
	Pesti magy. keresk. bank . 6 „	101.75	102.25
	„ „ „ „ . 5½ „	101.50	102.—
	„ „ „ „ . 5 „	99.—	99.50
	„Albina“ tak. és hit. int. . 6 „	100.—	100.50
	Elsőbbségek.		
200	Alföld-fiumei vasut 5%	98.75	99.25
200	„ „ 1874 kib. . 5 „	97.75	98.25
200	Báttaszék-dombovár zák. . . 5 „	94.75	95.25
300	Dunagőzh.-társ. . . . . 5 „	—.—	—.—
100	„ „ . . . . . 5 „	—.—	—.—
200 300	Éjszakkeleti vasut. . . . . 5 „	91.50	92.—
300	„ „ aranyban . 5 „	117.—	117.50
1000	„ „ „ . 6 „	124.50	125.50
200	É.-magy. egyes. kőszénb. r.-t. . .	—.—	—.—
200	Magyar galicziai vasut . . . 5 „	94.50	95.—
200	„ „ II. kibocs. . 5 „	93.—	93.50
200	Magyar nyugoti vasut. . . . 5 „	96.75	97.50
200	„ „ 1874. kib. . 5 „	96.—	96.75
200	M. vasut-els. kölcs. beruh. . 5 „	112.50	113.50
100 200	I. Erdélyi vasut . . . . . 5 „	92.30	92.80
200	Győr-soprou-ebenf. vasut . . 6 „	—.—	—.—
200	Kassa-oderbergi vasut . . . 5 „	97.—	97.50
300	„ eperj.-tarn. v. m. r. . . 5 „	93.75	94.25
200	„ osztr.-v. 1879. kibocs. . 5 „	—.—	—.—
200	„ m.-v. 1879. kib. ar. . 5 „	119.25	120.25
	Osztr.-magy. állami vasut . . 5 „	—.—	—.—
	Tiszavidéki vasut . . . . . 5 „	101.75	102.25
100	Budapesti lánczhid . . . . 6 „	103.25	103.75
100	Kösz. és téglagy. kötelezv. . 6 „	—.—	—.—
100	Lloyd- és tőzsde épület . . 5 „	97.25	98.—
	Magánsorsjegyek		
	Osztrák hitelintézet	173.50	174.50
	Budavárosi sorsjegy	—.—	—.—
	Keglevich „	17.50	18.50
	Pálffy „	38.50	39.50
5	M. vörös-kereszt-egyl. sor-j. . .	6.30	6.60
10	Osztr. vörös-kereszt sorsj. . . .	12.—	12.50
	Pénznemek.		
	Cs. kir. arany (vert)	5.66	5.69
	„ „ „ (kör)	5.65	5.68
	Oszt.-magyar 8 frtos arany . . .	9.49	9.52
	20 frankos arany	9.49	9.52
	Török arany lira	—.—	—.—
Bank kamatláb	Osztrák és magyar ezüst. . . .	—.—	—.—
	Német birod. bankjegy. 100 m. . .	58.35	58.45
	Német bir. 20 m. arany	11.65	11.67
	Váltók árfolyama (látra)		
4%	Német bankp. 100 n. b. m. . .	58.35	58.55
3½	Amsterdam 100 holl. frtért . .	98.50	98.60
4%	Brüssel 100 frankért	47.40	47.50
3%	Páris 100 frankért	47.30	47.40
3½	Marseille 100 frankért	—.—	—.—
2½	Svájczi pénzp. 100 frankért . .	47.40	47.50
2½	Zürich 100 frankért	47.45	47.50
4%	London 10 font sterlingért . .	119.70	119.95
6%	Szentpétervár 100 rubelért . .	—.—	—.—
5%	Milano 100 lire nuovo ital. . .	—.—	—.—

376. szám.

ÁRJEGYZÉKE

az „ISTVÁN“ gőzmalom

készitményeinek.

Saját raktárában.

Árak ausztriai értékben

Kötelezettség és engedmény nélkül készpénz fizetés mellett.

Zsákkal együtt.

	100 kiló
AB. Asztali dara nagy és apró szemü	21.—
C. Szinte „ középszerü . .	20.—
0. Királyliszt	20.20
1. Lángliszt	19.60
2. Montliszt	19.—
3. Zsemlyeliszt 1-sö rendü . .	18.20
4. „ 2-od „ . .	17.20
5. Fehér kenyérliszt 1-sö rendü	16.40
6. Szinte „ 2-od „ .	15.60
7. Közép kenyérliszt 1-sö „ .	14.60
8. Szinte „ 2-od „ .	13.80
8½. Barna „ 1-sö „ .	12.20
8¾. Szinte „ 2-od „ .	9.40
9. Lábliszt	8.—
10. Veres liszt	—.—
11. Finom korpa **zsákkal**. . .	5.20
„ „ „ **zsák nélkül**.	4.60
12. Durva korpa **zsákkal** . .	4.60
„ „ „ **zsák nélkül**.	4.—
Simán őrlött liszt zsákkal á 75 kg.	10.40
„ „ „ zsák nélkül	9.80

Dara és liszt 25 kl. zacskókb. 100 kl. zacskóval együtt 60 krral drágább

Debreczen, 1883. nov. 13.

A zsákok sulytartalma, — teljsuly tisztasulynak véve :

A. B. C. 0—9 számig 25 és 85 kilo.
10 11. 12. . . . 50 „
Sima liszt . . . 75 „

Nincs olyan szer **rekedtség, köhögés, nyálkásodás, csuzos bántalmak,** ellenében, mely annyira kitüntette volna magát, mint a **Spitzwégerich-féle rendkivül tápláló növényből** ellőállitott gyors és biztos hatásában felülmulhatlan külön

Spitzwégerich-féle bonbonok

Schmidt Viktor és fiaitól Bécsben.

Valódi csak a gyógyszertárban.

Mària-celli

GYOMOR-CSEPPEK,

jeles hatásu gyógyszer a gyomor minden bántalmai ellen,

felülmulhatatlan az étvágy-hiány, gyomorgyengeség, rosz szagu lehellet, szelek, savanyu felbüfögés, kólika, gyomorhurut, gyomorégés, hugyköképződés, tulságos nyálkaképződés, sárgaság, undor és hányás, főfájás (ha az a gyomorból ered), gyomorgörcs székszorulás, a gyomornak tulterheltsége étel és ital által, gilisztа-, lép- és máj, betegség, aranyeres bántalmak ellen.

Egy üvegcse ára használat utasitással együtt 35 kr.

Kapható Debreczenben Dr. Kotschneck E., Göltl N és Tamássy B. urak gyógyszertáraiban, valamint az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb gyógyszertárában és kereskedésében.

Központi szétküldési raktár nagyban és kicsinyben

Brady Károly,

az „őrangyalhoz“ czimzett gyógyszertárában **Kremzierben**, Morvaországban.

8338. sz.

1883.

Épitèsi árlejtési hirdetés.

A nagy-károlyi m. kir. dohánybeváltó hivatalházon és raktárakon 1884. évi szeptember hó végéig eszközlendő tatarozásokra a nagytekintetü m. kir. dohányjövedéki központi igazgatóság rendelete folytán pályázat hirdettetik.

A költségvetésileg megállapitott költség a következő :

Bontási	munkáért		120 frt 62 kr.
Föld	„	anyaggal együtt	2 frt 14 kr.
Asztalos és mázoló	„		3056 frt 73 kr.
Kőmüves	„		735 frt 89 kr.
Ács	„		38 frt 57 kr.
Lakatos és kovács	„		404 frt 46 kr.
Szobafestő	„		42 frt 67 kr.
Porondozási	„		220 frt 26 kr.
Üveges	„		58 frt 95 kr.
		Összesen :	4680 frt 29 kr.

Az épités biztositása czéljából a debreczeni m. kir. dohánybeváltó felügyelőségnél 1884. évi január hó 19 én verseny tárgyalás fog tartatni, melyhez az előirt kellékekkel ellátott valamely kir. adóhivatalnál letett 5% bánompénzről szóló pénztári nyugtát tartalmazó irásbeli zártajánlatok az emlitett nap déli 12 óráig ugyanott elfogadtatnak.

Az ajánlati határozmányok és szerződési feltételek, valamint az előirányzat, terv és költségvetés, a megállapitott hivatalos órákban, a nagy-károlyi m. kir. dohány beváltó hivatalnál, mint az épitkezés szinhelyén betekinthetők.

Debreczen, 1883. deczember hó 31.

Magy. kir. dohány beváltó felügyelőség.

Debreczen, 1884. Nyomatott KUTASI IMRE könyvnyomdájában.